

Ракета која је са египатског дела Синајског полуострва испалена на летовалиште Еилат у Израелу није изазвала људске жртве ни материјалну штету, али је нанела још један јак ударац израелско-египатским односима, све лошијим после свргавања Хоснија Мубарака. Од пада бившег режима у Египту је уочљив пораст нетрпељивости према Израелу, а током протекле године избило је неколико врло озбиљних инцидената, који су у великој мери уназадрили добре односе које су две државе гајиле од мировног споразума 1979. У августу прошле године група милитаната је са Синаја ушла у Израел и убила осам Израелаца у јужној пустињи Негев, због чега је ракетни напад са исте локације изазвао врло оштру реакцију израелских званичника. Иако је од египатских војних власти демантовано да је напад изведен са Синаја, израелски премијер Бењамин Нетанијаху је изјавио да ће Израел ударити на оне који нападају његове грађане и истакао да је Синајско полуострво одавно постало база за терористичке нападе. Шеф израелске војне обавештајне службе је изјавио да је у последња два месеца осујећено више од 10 терористичких завера на Синају, док је начелник израелске војске Бени Ганц саопштио да ће се било који нападач убудуће суочити са спремним одговором армије.

Након овог последњег инцидента јасно је да су блиски односи Египта и Израела дефинитивно окончани, а да са јачањем салафита и исламистичког покрета „Муслиманска браћа“ Египат постаје извор великог безбедносног ризика по Израел. Ситуацију додатно компликује и све активнија улога египатских исламиста у појасу Газе, где Муслиманска браћа активно подржавају покрет Хамас, чији је циљ уништење Израела и успостављање исламске теократије. Везе између Египта и Газе јачају, док односи између Каира и Јерусалима слабе, а само неколико дана пре ракетног напада, Доњи дом египатског парламента, у коме Муслиманска браћа након избора имају већину, донео је декларацију у којој се саопштава да је Израел главни непријатељ Египта и арапске нације. Декларација позива владу и на протеривање израелског амбасадора, заустављање извоза гаса у Израел и ревизију египатске нуклеарне политике, а она, иако нема никакву обавезујућу улогу за владу, јасно осликава став египатских исламиста према северном суседу.

Египтом још увек управља војна хунта док исламисти имају већину и парламенту, а аналитичари процењују да, када се заврши дуги изборни процес, ову арапску државу

Ратне игре на Синају

Пише: Александар Костић
недеља, 08 април 2012 10:37

чека дуг период двовлашћа и знатно погоршање привредне ситуације. Лоши економски показатељи могу довести до нестабилности и нових политичких сукоба, у земљи која је до сада смиривана америчком помоћи и чврстом руком Хоснија Мубарака. Врло је вероватно да Египту следи даљи раст исламског фундаментализма што ће довести и до заостравања напетости у региону.

С друге стране, положај Израела после арапског пролећа је доста отежан, без обзира на његову снагу и савезнике, јер слабе арапске владе доносе већи маневарски простор за радикалне исламске групе и покрете, попут оних из Газе, који су искористили безбедносни вакуум на Синају да отворе нови фронт према Израелу, који на граници са Египтом нема противракетну одбрану. Међутим, иако су Израелци поводом последњег напада заузели тврд став, и упутили неувијене претње, према неким проценама, Тел Авив заправо не сме да учини ништа што би могло да угрози мир са Египтом, који је основа израелске безбедносне политике. У условима могућег рата са Ираном, због потребе очувања мира на јужној граници Израел не сме да преузме ризик и уђе на египатску територију, већ може да изврши притисак на владу у Каиру да се обрачуна са анархијом на Синају, на коме због услова мировног споразума има мало египатских војника. Питање је да ли ће то бити довољно, када односи две земље постају све лошији, а исламисти у Египту отворено призивају уништење јеврејске државе.